

то и да не ся оставя да ся носи на *вълни тън* на
человъчески пръданія, защото всичко то Св. Писаніе е дадено на всички тъ човеъци чрѣзъ Духа
Святаго, като една *спецарія* дѣто всѣкыи намѣрва-
щевое способни за болѣсти тъ си.” (1)

На друго място дума той: “Онова което ся
види тъмно въ едно място на Писаніе то, изясня-
ва ся и ся тълкува чрѣзъ едно друго което е
явно изречено.” (2)

Св. Амвросій. “Когато нѣкой помисли една
часть отъ Св. Писаніе, той често срѣща едно у-
ченіе което най-напрѣдъ му ся види като една
планина, но ся сваля посрѣдъ до една равнина
чрѣзъ просвѣщеніе то на Божія Духъ.” (3)

Св. Йоанн Златоустъ. “Любовъ-та на Св.
Духъ е накарала, Святы тъ книги да ся пишатъ
отъ мытари, отъ рыбари, отъ човеъци прости
и бескнижни, та да не може никой, даже между
най-малоучены тъ да има за извиненіе че ужъ Св.
Писаніе е мѧчноразумително, а на противъ за
да може всѣкыи човеъкъ лесно да го разумѣва,
и тъй художникъ тъ, слуга-та, вдовица-та, и най-
простый тъ човеъкъ, да могатъ да ся въспол-
зуватъ отъ членіе то на Библій-тъ. Пророци тъ
и Апостоли тъ, онѣзи всеобщи лѣкари на свѣтъ тъ
сѫ предложили ученіе то си съ толкози ясность,
щото всѣкыи може чрѣзъ членіе то да поучава
себе си. Защото кой е дѣто не разумѣва щото

(1) Василій, *Бесѣда върху Псал. 1.*

(2) Сѫщій, Отговори къмъ Монасты 267.

(3) Амвросій, Тълкованіе на Псал. 448.